

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1988. GADA 29. MARTA
Nr. 189 (5833)
24.
NOVEMBRIS,
CETURTDIENA,
1988. GADS
Maksa 3 kap.

Diktē saimnieciskais aprēķins

Tas ir izdevīgi

● EKONOMIJAS REŽIMS LIVĀNU

EKSPERIMENTĀLAJĀ BIOĶĪMISKAJĀ RŪPNICĀ

Tautsaimniecībā var izdalīt trīs galvenos izejvielu, materiālu un resursu ekonomijas avotus. Pirmais no tiem — taupības režīma pastiprināšana uz tehnoloģiskās disciplīnas uzlabošanas pamata, elementārās kārtības ieviešana resursu uzglabāšanā un izmantošanā. Speciālisti lēš, ka šie pasākumi bez papildus kapitālieguldījumiem ļauj ietaupīt 5 — 6 procentus izejvielu, kurināmā un enerģijas.

Otrā grupa — uzņēmumu materiāli tehniskās bāzes pilnveidošanas komplekss. Tādējādi var sasniegt 10 — 12 procentus lielu resursu ekonomiju. Un visbeidzot trešā grupa — ražošanas tehniskās, tehnoloģiskās un organizatoriskās bāzes kvalitatīva pārveidošana. Ar to pirmām kārtām domāta jaunas sistēmas mašīnu un iekārtu ieviešana, progresīvās tehnoloģijas un jaunu enerģijas nesēju ieviešana, kā arī strukturālas izmaiņas ražošanā un produkcijas nomenklatūrā. Šie pasākumi prasa lielus kapitālieguldījumus, toties to atdeve ir iespaidīga — resursu ekonomija sasniedz 30 — 40 procentus no patērējamā apjoma.

Mikrobioloģijas rūpniecība praktiski pamatojas uz koksnas atkritumu un lauksaimniecības produkcijas pārstrādes blakusproduktu izmantošanu. Otrreizējo izejvielu izmantošanas ziņā biotehnoloģija ir pārkāra par citām. Un tomēr — ja salīdzinām mikrobioloģiskās rūpniecības sasniegumus mūsu zemē ar tās attīstības līmeni kapitālistiskajās valstīs, ņemot vērā arī zinātnieku ieteikumus, varam secināt, ka mūsu pašreizējie rezultāti ir vairāk nekā pieticīgi.

Livānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpniecībā lizīna tonnas (tīrvielas) ieguvei patērējam 8,6 tonnas melases (cukura rūpniecības blakusprodukts) un 0,4 tonnas lopbarības rauga. Neapstrīdot lizīna izmantošanas efektivitāti, lopkopji it labi zina, cik vērtīgas un deficītas ir minētās izejvielas. Mikrobioloģiskā ražošana ir energoietilpīga. Elektroenerģijas un siltumenerģijas patēriņš lizīna ražošanā ir attiecīgi 16,4 — 19,2 tūkstoši kilovattstundu un 44 — 66 gigakalorijas uz vienu tonnu produkcijas. Savukārt ārzemju firmās energoresursu patēriņš ir 1,5 — 2,5 reizes mazāks.

Secinājumi ir viennozīmīgi: lai krasi samazinātu izejvielu un energoresursu patēriņu, nepieciešama jauna, moderna tehnoloģiskā iekārta, automatizētas vadības sistēmas un uz to bāzes — progresīva tehnoloģija. To apstiprina arī jaunākie lizīna ražošanas uzņēmumi, kuros uzstādīta gan mūsu zemē, gan ārzemēs ražotā iekārta.

Rūpniecības speciālisti jau vairākus gadus izstrādā tādu lizīna ieguves tehnoloģisko procesu, kuru nosacīti var nosaukt par nepārtrauktu (pašreizējais process ir periodisks). Ir izveidota grupa, kuras sastāvā iekļauti

rūpniecības centrālās laboratorijas darbinieki G. Udrovskis, U. Silinš, kā arī automatizēto vadības sistēmu nodaļas speciālisti S. Pustovalovs, I. Stežanovs un citi. Izstrādāta procesa automatizācijas shēmas, iekārtas plānojums. Līdztekus projektēšanai rūpniecības direktora vietnieka P. Ozola vadībā rit montāžas darbi. Praktiski nepalielinot ražošanas platības un strādājošo skaitu, pēc jaunās tehnoloģijas ieviešanas 1990. gadā plānotam nodot ekspluatācijā papildus jaudas — 1 000 tonnas lizīna gadā.

Tehnoloģiskā shēma paredz jaunu, VDR ražotu fermentatoru izmantošanu, bet automatizācijas sistēma veidota uz mikroprocesoru «Lomikont-110» un skaitļojamo mašīnu SM-1810 bāzes.

Aprēķini rāda, ka apmēram 2 reizes samazināsies tvaika, ūdens, kā arī fermentatoru sagatavošanai sintēzes procesam atvēlēta darba laika patēriņš. 1,5 reizes samazināsies siltumenerģijas patēriņš, to otrreizēji izmantojot fermentācijas barotņu sagatavošanai. Tehnoloģiskā procesa parametru optimizācijas un stabilizācijas rezultātā sagaidāma izejvielu patēriņa normu samazināšanās par 10 — 15 procentiem.

Jaunā lizīna ražošanas tehnoloģiskā procesa apgušana 1990. gadā noteiks turpmākos rūpniecības attīstības virzienus, kurus saistām arī ar jaunās kvalitātes produkcijas — kristāliskā lizīna — ražošanas apgušanu.

Ir zināms, ka, sabalansējot olbaltumvielas un bioloģiski aktīvas vielas, var panākt graudu patēriņa samazināšanu lopbarībā 1,2 — 1,4 reizes. Kā bioloģiski aktīvu vielu avotu izmanto premiksu (kompleksu maisījumu), kuru nelielā daudzumā uz lizīna koncentrāta bāzes ražo mūsu rūpniecībā. Lai apmierinātu republikas lopkopības vajadzības, gadā jāsarāžo 40 tūkstoši tonnu premiksu. Šajā sakarā republikas Valsts plāna komiteja kopā ar Agrorūpniecisko komiteju atzina par lietderīgu radīt mūsu uzņēmumā attiecīgas ražošanas jaudas. Diemžēl republikas valdība gausi risina premiksu ceha celtniecības jautājumus. Atliek cerēt vienīgi uz pasludināto lauksaimniecības prioritāti.

Sogad rūpniecība strādā pašfinansēšanās apstākļos. Uz ražošanas izmaksu ekonomijas rēķina 9 mēnešos iegūta papildus peļņa — 836 tūkstoši rubļu. Uzņēmuma kolektīvs no virsplāna peļņas 567 tūkstošus rubļu novēlēja iekārtas ražošanas, zinātnes un tehnikas attīstības fondā. 82 tūkstošus rubļu — sociālās attīstības fondā un 80 tūkstošus rubļu — materiālās stimulēšanas fondā. Tātad — jo taupīgāk saimniekosim, jo jutīgākiem drošāki par savu tagadni un nākotni.

J. LIEPA,

Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības galvenais inženieris

Pirmā vieta sacensībā

Sogad sekmīgi strādā Preiļu trikotāžas fabrikas kolektīvs. Par to liecina ceļojošais Sarkanais karogs, kas saņemts par trešajā ceturksnī izcīnīto uzvaru rajona sociālistiskajā sacensībā rūpniecības uzņēmumu otrajā grupā.

Fabrikas kolektīvs rūpējās par darba organizācijas pilnveidošanu (tiek risināts jautājums par pāreju uz saimniecisko aprēķinu), par tehnoloģijas pilnveidošanu. Vienā no iecirkņiem senen uzstādīta Vācijas Federatīvajā Republikā ražotā gludināšanas prese. Tā atvieglos strādājošo darbu, uzlabos gatavās produkcijas ārejo izskatu.

Jāatzīmē, ka pēdējā laikā fabrikā ražotie izstrādājumi kļuvuši košāki, ka biežāk tiek mainīti to modeļi. Taču pats galvenais — uzņēmumā veidojas saliedēts kolektīvs, kurš apņēmis arī turpmāk sekmīgi izpildīt ražošanas uzdevumus.

J. SILICKA teksts un foto

ATTELOS:

- vienmēr teicami strādā piegriezēja Valentīna Pastare (augšējais attēls pa kreisi);
- brigadiere Marija Vaivode sniedz padomu komjaunietei Nadeždai Kitajevai, kura jau apguvusi vairākas darba operācijas (augšējais attēls pa labi);
- trešajā ceturksnī labākās bija Marijas Vaivodes vadītās brigādes šuvējas Raisa Melnis, Larisa Kirsanova, Ināra Andrejeva un Ināra Kārklīna (apakšējais attēls).

REPUBLIKA: notikumi, fakti

Mūsu republikā vērsas plašumā un pieņemas spēkā kooperatīvu kustība. Valsts statistikas komiteja ziņo, ka līdz 1. oktobrim visās pilsētās un rajonos reģistrēti 1612 kooperatīvi. No tiem 794 kooperatīvi, kuros strādā apmēram 17 tūkstoši cilvēku, uzsākuši darbu. Vairāk nekā 40 procenti kooperatīvu atrodas Rīgā. Skaita ziņā vislielākā grupa — 309 kooperatīvi — sniedz iedzīvotājiem sadzīves pakalpojumus, 172 kooperatīvi specializējušies tautas patēriņa preču ražošanā. 28 kooperatīvi sagādā un pārstrādā otrreizējās izejvielas. Aizvadītajos deviņos mēnešos

kooperatori realizēja plaša pieprasījuma izstrādājumus par 18 miljoniem rubļu un sniedza dažādus pakalpojumus 12,7 miljonu rubļu apmērā.

Rīgas kooperatīvs «Agroserviss», kas palīdz lauku iedzīvotājiem un saimniecībām remontēt sarežģītu sadzīves tehniku un elektronisko aparāturu, piecos republikas rajonos atvēris savus atbalsta punktus ESM apkalpošanai. Kooperatīva Cēsu filiāle pirmo pasūtījumu izdarījusi pirmā vidusskola, kur atvērta kompjūteru klase.

LATINFORM

Saruna par likumprojektiem

25. novembrī plkst. 11.00 partijas rajona komitejas zālē uz sarunu par PSRS likumprojektiem «Par PSRS Konstitūcijas (Pamatlikuma) grozījumiem un papildinājumiem» un «Par PSRS tautas deputātu vēlēšanām» tiek aicināti partijas pirmorganizāciju sekretāri un viņu vietnieki ideoloģiskajā darbā, rajona iestāžu un organizāciju vadītāji, skolu direktori un politisko mācību propagandisti.

Saruna piedalīsies Latvijas PSR prokurora vietnieks A. Raups, rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieks I. Bekešs, rajona prokurora palīdzde I. Petrova un tautas tiesnesis I. Stivriņš.

Latvijas KP rajona organizācijas XXII konference

M. FEDOTOVA,

agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāja

Rūpes par darba lauku veselību bija un joprojām ir viens no galvenajiem arodbiedrību darbības virzieniem. Kāds ir stāvoklis pie mums?

Rajonā ir lieli darba laika zudumi ražošanā no pārejošas darba nespējas un traumatisma. Tikai slimību dēļ veselu gadu nestrādā ap 200 cilvēku. Apmēram šāds daudzums darba spējīgo cilvēku ir visā Dzeržin-ska kolhozā.

Arodbiedrību rajona komiteja kopā ar agrorūpnieciskās apvienības darba aizsardzības dienestu veic noteiktu darbu, bet diemžēl, panākumu ir maz. Aizvadīto gadu pieredze rāda, ka bez pastāvīgas uzmanības darba aizsardzības un drošības tehnikas jautājumiem, precīzi pārdomātiem pasākumiem, kas virzīti uz šo jautājumu risināšanu, nevar cerēt uz panākumiem. Vēl vairāk — šo darbu nevar uzskatīt par pabeigtu, kamēr saglabājas kaut vienas avārijas vai traumatisma iespējamība.

Mēs uzskatām, ka saimnieciskajiem vadītājiem kopā ar arodbiedrības komitejām, darba aizsardzības komisijām daudz neat-laidīgāk jārisina šie jautājumi. Pilnībā jāizmanto finansu un materiālie resursi, kas iedalīti roku darba samazināšanai, jāveic visstingrākie pasākumi darba laika režīma nokārtošanai, darba organizācijas un apstākļu uzlabošanai visās nozarēs. Pie mums rajonā nav profilaktorijs, trūkst kadru feldzeru un vecmāšu punktos, nav izstrādāta rajona mēroga programma «Veselība», un tajā pašā laikā — cik no rajona, uzņēmumiem, organizācijām nosūtīts mācīties? Nav tādu faktus.

Cīņa par ekoloģiju ir arī cīņa par veselību. Sevišķi Līvānos. Tikai Seļtenes koksnēs konstrukciju rūpnīcas strādnieku ģimēnīs vien ir ap 30 bērnu, kuriem steidzami nepieciešama elpošanas orgānu slimību sanatoriska ārstēšana, bet ko, diemžēl mēs nevaram nodrošināt.

Ne mazāk svarīga nozīme cilvēku veselības nodrošināšanā ir ārstniecībai sanatorijās un kūrortos. Ja piešķirto ceļazīmju skaits, var teikt, mūs apmierina, tad to kvalitāte — nekādi. Lietas būtība ir tāda, ka absolūtais vairums sanatoriju, kuras mums piedāvā, atrodas ārpus republikas.

Nav saprotams, kādu lēmumu pēc republikai, kurai ir tāds kūrorts kā Jūrmala, nav republikas nozīmes dziedinātavu. Vēl vairāk — tāda sanatorija kā «Jaunkemeris» ir unikāla, taču pat mūsu arodbiedrības rajona organizācija, kura apvieno 14 tūkstošus cilvēku, saņem vienu, divas ceļazīmes gadā.

Ilgajos gados pakāpeniski radies stāvoklis, ka arodbiedrības «apagušas» ar tādu rūpju un pienākumu daudzumu, ka to darbībai nav robežu, risināmo jautājumu loks ir neapmierams. No tā radies formalisms, arī bezatbildība.

Bez tam — gadu desmitus radies priekšstats, ka arodbiedrības ir izdevīgs partneris saimnieciskajiem darbiniekiem, paklausīgs to rīkojumu izpildītājs, bet nereti — arī kase, kur var ņemt līdzekļus mērķu īstenošanai, kas ir tālu no arodbiedrības veicamajiem darbiem.

Tāds stāvoklis radies ar VACP vadības paklausību un piekrišanu.

Mums ar tiesību un funkciju daudzveidību nav ko lepoties. Tās mazina arodbiedrību lomu, ir nevienlīdzības stāvoklis ar partneriem. Ne velti daži administratori visu vainu par neizdarībām un trūkumiem uzņēmumos un iestādēs uzvel arodbiedrības komitejai.

Tajā pašā laikā mēs izlaižam no režesloka daudz svarīgākas arodbiedrības darba formas, piemēram, — darba lauku tiesību nodrošināšanu. Šodien strādājošo tiesību un interešu aizstāvēša-

nas jautājumi izvirzās ļoti asi. To risināšanai arodbiedrības rajona komitejā organizēta juridiskā konsultācija.

V. VELECKIS,

rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktors

Kombināta komunisti labi apzinās savus uzdevumus un gādā par to īstenošanu. Mēs visi saprotam, ka veicama vēl daudz. Ko plānojam darīt turpmāk?

Esam iecerējuši tālāk pilnveidot darba organizāciju, ieviest nomas darbuzņēmumu, lai tālāk veicinātu pakalpojumu apjomu pieaugumu un galvenais — pa-augstinātu to sniegšanas kvalitatīti. Lai samazinātu iedzīvotāju pretenzijas, plānojam paaugstināt prasīgumu, būt vēl vairāk neiecietīgiem pret brākdariem.

Cilvēku, kuri vēlētos strādāt pa jaunam, nav mazums. Taču jauno darba organizācijas formu ieviešanu bremzē neapmierinošā apgāde. Par šo jautājumu ir daudz runāts, ir pieņemts ne viens vien lēmums, taču to izpilde neapmierina.

Runājot par partijas rajona komitejas darbu, gribu atzīmēt divus trūkumus, kuri, manuprāt, bija raksturīgi pārskata periodā. Pirmais — vājās darbs partijas pirmorganizācijās. Te, uzskatu, liela daļa vainas jāuzņemas partijas rajona komitejas instruktoriem. Otrs trūkums — plēnumos tika izskatīti pārāk globāli jautājumi, bet daudzas ikdienas problēmas, kuras arī jārisina, palika ārpus partijas rajona komitejas redzesloka.

V. VILCANS,

komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs

Kopš 1. aprīļa komjaunatnes rajona organizācija strādā pašinansēšanas apstākļos. Tuvākajā laikā pēsim komjaunatnes pirmorganizācijām atgriezt 20 — 30 tūkstošus rubļu gadā. Kā zināms, daudzi pasākumi prasa ne mazums līdzekļu. Un mēs tos iegūstam ne tikai no komjauniešu biedru naudām, bet arī paši ar komjaunatnes rajona komitejas spēkiem cenšamies tos pelnīt.

Sevišķi gribu pievērst uzmanību svarīgam jautājumam — partijas lomai jaunatnes audzināšanā. «Lāča pakalpojumu» sniedza 1984. gada PSKP CK lēmums «Par partijas darba tālāku uzlabošanu komjaunatnes vadīšanā un komjaunatnes lomas palielināšanu jaunatnes komunistiskajā audzināšanā». Domāju, ka dažreiz ne sevišķi pareizi tiek veidotas partijas un komjaunatnes savstarpējās attiecības, ko sevišķi asi izjutām uz savas ādas pēc šī lēmuma pieņemšanas. Strādāt partijas vadībā taču nenozīmē to pašu kā «atrsties pakļautībā».

Kādu piemēru rāda tās partijas pirmorganizācijas, kuru darbs ar jaunatni vai komjaunatnes organizāciju aprobežojas ar vienu jautājumu darba plānā? Tipiska situācija, kad komjaunatnes sekretārs (bieži — ne partijas biedrs) tiek aicināts uz partijas sapulci, kur viņam liek atskatīties par komjaunatnes organizācijas darbu, gudri pamācot, ka agrāk tā nebija. Tā nesen bija «Lauktechnikas» rajona apvienība.

Bet kur tā komunistu, kurš atbild par darbu ar komjaunatni, loma? Un nekur neder tāda atbilde, kāda nesen bija vērojama rajona slimnīcas partijas pirmorganizācijas sapulcē, kur tika izvirzīta doma, ka komjaunatne nemaz nav vajadzīga. Tā ir tieša komjaunatnes organizācijas autoritātes graušana.

Domāju, ka jaunievēlētājam partijas rajona komitejas birojā un jaunajam partijas rajona komitejas sastāvam principiāli jānovērtē partijas pirmorganizāciju darbs ar jaunatni. Jautājumu izskatīšana biroja sēdes par

komjaunatnes rajona komitejas darbu kaut kādā virzienā neko būtisku nedos. Lūgums — biežāk būt jaunatnes auditorijās, runāt par jaunatnes problēmām, uzticēt jaunatnei konkrētus, labi pārdomātus uzdevumus. Tā noteikti tiks celta gan partijas, gan jaunatnes organizācijas autoritāte.

A. RIMICANE,

Rožupes astoņgadīgās skolas direktore

Es šodien šeit pārstāvu rajonā vienu no lielākajām saimniecību partijas organizācijām un mans pienākums ir izteikt oškalniešu rūpes un sāpi par dažām saimnieciskām problēmām, kuras ir cieši saistītas arī ar ideoloģiskajiem jautājumiem.

1. Mēs vēlamies, lai rajonā nopietnāk tiktu realizēts sociālais taisnīguma princips. Rajonā ir uzņēmumi, kuri tirgojas ar ārvalstīm (piemēram, Preiļu lina fabrika) un par piegādāto lauksaimniecības produkciju saņem valūtu. Saņem preces par summu, kas līdzvērtīga darbinieku algu kopsummāi gadā. Tirgojas savā veikalā. Bet ko darīt pirmražotājiem? Tiem cilvēkiem, kas strādājuši lina laukā? Ar viņiem gribētos iegādāties importa preces, kuru dāzēm tik maz vēl mums pašiem.

2. Saimniecībai ir nepieciešami lielāki asfalta limiti. Bez kārtīgiem ceļiem, asfaltētiem laukiem pie fermām, normāliem apstākļiem taiās nebūs normālu lopkopju kadru. Un nekādi pulciņi un profesionālā orientācija ne palīdzēs.

3. Pirms tiek slēgti līgumi ar ārpusrajona resoriem, lūgums vairāk domāt par sava rajona iedzīvotāju vajadzībām. Kāpēc tik ļoti nepieciešamo produktu — olas — atdot daugavpiliēšiem, kuriem nav kur tās likt, ja pašiem plaukti tukši?

Visbeidzot — bez stipras ekonomikas nevar būt stipra valsts. Bez stipras ekonomikas nevar būt stabils izglītības sistēmas. Un tomēr — neželējot rubli izglītībai, tas nesīs 4 rublus lielu velnu. Ar tādu materiālo bāzi, kāda mums ir pašlaik izglītības jomā, līdz pasaules līmenim nenokļūst. Ar cēliem nodomiem un patriotismu vien ir par maz. Izglītības sistēmai nepieciešama ekonomiskā patstāvība, jānokārto finansiālie jautājumi.

Un vēl. Mūsu delegācijā izbrīnu radija b. Subas neapmierinātība ar Tautas frontes darbību. Uzskatām, ka Tautas frontes Programma un Statūti ir lieliski, atliek tikai tos īstenot. Bet atsevišķas uzstāšanās jau nevar vērtēt kā rīcības un darbības virzienu.

Dzīvosim un strādāsim ar fizisko un garīgo spēku pilnu atdevi, savstarpējās cieņas, saprašanās un sadarbības atmosfērā.

P. VARTMINSKIS,

republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta partijas komitejas sekretārs

Visi mūsu organizācijas komunisti un strādājošie ar lielu uzmanību lasīja partijas rajona komitejas pārskata referātu, to apsprieda, izteica savas kritiskās piezīmes.

Mūs uztrauc tas, ka trestā strādājošo 30 bērniem nepieciešama elpošanas orgānu slimību ārstēšana. Bērnu dārzs atrodas Līvānu stikla fabrikas darbības zonā, un bērni slimo. Saslimšanu rada arī Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kaitīgie izgarojumi. Tāpēc nepieciešams steidzami veikt pasākumus, lai Līvānos uzlabotu ekoloģisko situāciju.

Rajonā jāuzlabo iedzīvotāju apgāde ar pārtikas produktiem. Te lielāku ieguldījumu varētu dot agrofirma «Krasnij Oktjabrjs».

Par kritiku, ja kāds grib kādu kritizēt, tad savas domas jāargumentē, nevis jāpakļaujas

emocijām. Piemēram, nesen Tautas frontes pārstāvis b. Smuksts apgalvoja, ka es neprotu latviešu valodu. Tā nav taisnība. Es latviešu valodu zināmu mērā jau esmu apguvis, turpinu to mācīties un iemācišos.

P. BARKOVSKIS,

Leņina kolhoza priekšsēdētājs

Pārskata ziņojumā ir pārāk maz kritikas, un var rasties iespaids, ka partijas komitejas locekļi ir gandrīz vai svēti, it sevišķi — partijas rajona komitejas sekretāri. Diemžēl trūkumu vēl ir daudz. Piemēram, apejot partijas pirmorganizāciju, mūsu saimniecības priekšsēdētāja vietniekam J. Putkam tika uzlikts partijas sods. Kaut gan pēc tam tika atzīts, ka tas nav pareizi, neviens nepietika principiāli-tātes atcelt partijas rajona komitejas biroja lēmumu. Kļūdas vajag ne tikai atzīt, bet arī labot.

Lauksaimniecībai piešķirta prioritāte, taču pagaidām tā ir tukša runāšana. Laukiem joprojām trūkst ļoti daudz kā, pat loģu stikla. Lauksaimniecības mašīnām ir ļoti augstas cenas. Un vai ir taisnīgi, ja Valsts plāna komiteja kapitālieguldījumu lauksaimniecībai plāno samazināt par 8 miljoniem rubļu?

Ļoti sāpīga problēma ir iedzīvotāju apgāde ar pārtiku. Sevišķi — ar gaļas produktiem. Nepieciešams taisnīgāks un pilnīgāks resursu sadalījums. Rajona vadībai jāpanāk, lai zināms daudzums gaļas paliktu rajonā par noteiktām cenām, piemaksas varētu būt no rajona budžeta. Plašāk jāizmanto tāda forma kā līgumi starp rūpniecības uzņēmumiem un lauku saimniecībām. Arī tas ir viens no ceļiem, kā uz abpusēji izdevīgiem pamatiem risināt pārtikas problēmu.

Partijas rajona komitejas sekretāru amatā nav goda amati. Jābūt mazāk augstākstāvošo orgānu instrukciju izpildītājiem, bet gan vairāk jāstrādā rajona iedzīvotāju labā. Jāmaina darba stils un jāatsakās no tādiem rīkojumiem kā «Etot voros ne ab-sušdajetsa», «Vīcolnīts luboj cenoi» un tamlīdzīgiem. Ar administrēšanu tālu netiks.

R. VAIVODS,

rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētāja vietnieks

Rezumējot deviņu mēnešu rezultātus, rajona patērētāju biedrību savienības kolektīvam piešķirts Latvijas Patērētāju biedrību savienības valsts un kooperatīvās tirdzniecības darbinieku arodbiedrības republikāniskās komitejas ceļojošais Sarkanais karogs un otrā naudas prēmija. Taču tas nenozīmē, ka varam būt apmierināti ar sava darba rezultātiem. Un galvenais iemesls, kāpēc joprojām saņemam lielas iedzīvotāju pretenzijas, ir tas, ka nepietiek preču resursu. Diemžēl šī jautājuma risināšana nav atkarīga tikai no mums vien.

Daudzos veikalos vēl neapmierina darba apstākļi, trūkst darba mehānizācijas līdzekļu utt. Tas rada lielu kadru mainību, sevišķi — transportstrādnieku vidū. Loti maz saņemam celtniecības materiālu rekonstrukcijas darbiem un remontam. Kopš 1974. gada tirdzniecības darbinieku vajadzībām praktiski netiek būvēti dzīvokļi. Sāpīgs jautājums ir tirdzniecības iestāžu celtniecības brigāde ir maza, ar tās spēkiem vien daudz paveikt nav iespējams. Tāpēc celtniecības problēmas jārisina kompleksi, jo mēs apkalpojam arī lauku iedzīvotājus. Nepieciešams lielāks atbalsts un palīdzība no lauku saimniecību mums.

Patlaban aktuāls jautājums ir par valodu lietošanu. Tirdzniecībā strādājošajiem jāprot gan latviešu, gan krievu valoda, lai

ar pircēju nerastos nekādas domstarpības. Uz to tagad orientējam visus savus darbiniekus.

Partijas rajona komitejai turpmāk vajadzētu uzlabot ideoloģisko darbu, tās darbiniekiem biežāk jāpameklē darba kolektīvi. Jo nekas nav efektīvāks par partijas darbinieka dzīvo vārdu.

P. VOSOROVS,

kolhoza «Sarkanā ausma» priekšsēdētājs

Atbalstot pārskata referātā izteiktās pozitīvas iezīmes partijas rajona organizācijas darbībā, gribu tuvāk pakavēties pie tā, kas traucējis strādāt vēl labāk.

Manuprāt, partijas rajona komitejas darbībā pārskata periodā bija izjūtams zināms konsekvences trūkums. Vairāki lēmumi nereti palika neizpildīti. Tas jāņem vērā turpmāk.

Daži vārdi par zūpības apkarošanu. Bija laiks, kad atturības veicināšanas biedrība dzina iekšā gandrīz ar varu. Kampaņa pagāja, un nu jūtams, ka cīņa pret zūpību un alkoholismu mazinājusies. Būdam kolhoza priekšsēdētājs, redzu, ka šī problēma atkal saasinājusies. Tāpēc cīņai pret zūpību tagad jāpievērš daudz lielāka uzmanība.

Par Tautas fronti. Tā aizpilda tos robus, kuras radījušas mūsu esošās organizācijas ar savu bezdarbību. Tautas frontes darbībā ļoti redzams, ko mēs paši neesam paveikuši. Tautas fronte tagad ir reāla parādība, un tas jāņem vērā.

Piekritu savam kolēģim — Leņina kolhoza priekšsēdētājam P. Barkovskim, ka lauksaimniecības prioritāte vēl nav jūtama. Daudz no tā, ko gribējusi saņemt, viņš jau pateica. Tikai piebildīšu, ka partijas rajona komitejas jaunajam birojam lauksaimniecībai jāvēlta lielāka uzmanība. Vai lauksaimniecībai patiešām būs pie mums prioritāte — tas atkarīgs arī no rajona vadības nostājas.

A. SEDVALDS,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors

Konferences nozīmīgums mani rosināja izteikt savas domas.

Vispirms gribu atzīmēt, ka pārskatīšanās patlaban prasa aktīvāk savā darbā ieviest jaunās metodes un formas. Taču daudzi no mums, liekas, ir apjukusi no domu dažādības. Tāpēc galvenais mūsu uzdevums ir nezaudēt savā darbībā galvenos orientierus, veikt cilvēku vidū izskaidrošanas darbu, aktīvāk iesaistīties aktuālo problēmu risināšanā.

Mūsu vidū ir vēl ne mazums malā stāvētāju, nogaidītāju. Un vēl. Tas, par ko runājam aizkulīs, jāpārnes uz tribīnēm, par to jārunā arī tautas priekšā.

Mūsu rajonā, manuprāt, ir unikāla situācija, proti — ir divi centri — administratīvais un rūpnieciskais. Līvānos, kur koncentrēta rajona rūpniecība, ir liels intelektuālais potenciāls, taču te ir arī daudz sociālo samezģlojumu. Diemžēl jautājumi, kas saistīti ar Līvānu problēmām, nav izskatīti ne partijas rajona komitejas birojā, ne arī rajona komitejas plēnumos.

Līvāni šobrīd ir pilsēta ar visdeformētāko infrastruktūru. Tās attīstībā līdz šim pielautas lielas disproporcijas, taču līdz šim pārāk maz darīts, lai tās likvidētu. Tas rada līvāniešu pamatotu neapmierinātību, rodas ne mazums domstarpību. Piemēram, par budžeta sadali starp Preiļiem un Līvāniem, par apgādi ar pārtikas produktiem un tamlīdzīgi.

Situācija ir neordināra un prasa netradicionālu pieeju samilzušo problēmu risināšanai. Ņemot vērā pašreizējo situāciju, gan arī Līvānu nozīmi rajona dzīvē, uzskatu, ka būtu lietderīgi, ja daļa partijas rajona komitejas aparāta darbotos tieši Līvānos. Jo vairāk tāpēc, ka tagad izvirzīts uzdevums — partijas darbiniekam jāstrādā galvenokārt masās. Esmu pārliecināts, ka Centrālā Komiteja mūs atbalstīs un atļaus šos jautājumus izlemt mums pašiem.

Nesteigsimies ar secinājumiem

Sākumā atbildēšu uz jautājumiem, kurus savā vēstulē («Leņina Karogs», šī gada 20. oktobra num.) uzdevuši līvānieši V. Anspaks, A. Odnoroga un V. Viļums. Sāksu ar to pašu citātu no grāmatas «Ātrā medicīniskā palīdzība»: «Lai sniegtu ātro medicīnisko palīdzību slimajiem un cietušajiem, izmanto speciālas sanitārās automašīnas. Normatīvs ātrās medicīniskās palīdzības nodrošināšanai ar sanitāro transportu pilsētā un laukos ir viena mašīna uz 10 000 iedzīvotājiem». (Pasvitrojums mans — I. D.) Līvānu zonai, kurā ir 14 565 iedzīvotāji, lietošanā ir divas speciālas sanitārās automašīnas.

Saskaņā ar PSRS Veselības aizsardzības ministra pavēli, kurā izdota 1978. gada 26. septembrī, medicīnas darbinieku likmes nosaka pēc šādiem normatīviem:

— ja izbraukumu skaits gadā sasniedz 5 000 — 3,5 feldšeru likmes;

— ja izbraukumu skaits gadā ir no 5 000 līdz 10 000 — viens diennakts postenis feldšerim;

— ja izbraukumu skaits gadā pārsniedz 10 000 — pēc ātrās un neatliekamās medicīniskās palīdzības stacijas štata normatīviem.

Pēdējos piecos gados izsaukumu skaits ātrās medicīniskās palīdzības Līvānu nodaļā viedēji ir 5 885 gadā. Tādējādi nodaļa nokomplektēta atbilstoši pastāvošajiem štata normatīviem.

Lai izvairītu jautājumu par vēlamajiem štatiem, manuprāt, nepieciešams šķirt jēdzienus «mašīna» un «brigāde». Un pirms pārnest galvenajam ārstam to,

ka viņa solījumi bijuši tikai tukša skaņa, ir jāsavāc konkrēti fakti nevis baumas. Jā, man bija saruna ar Līvānu zonālās slimnīcas galvenā ārsta vietas izpildītāju sakarā ar jautājumu par otras dienā dežurējošās ātrās medicīniskās palīdzības brigādes izveidošanu no tā sauktajām iekšējām rezervēm.

Līvānu slimnīcā tika ieteikts atrast iespēju iedalīt šiem mērķiem feldšera likmi vai arī no-

Atgriezoties pie publicēta

komplektēt divas esošās ātrās medicīniskās palīdzības ārsta likmes, bet Preiļu CRS — šofera likmes un speciālās mašīnas. Tā kā toreizējā slimnīcas vadība pozitīvu atbildi neveda, speciālā ātrās palīdzības mašīna tika atdota ātrās medicīniskās palīdzības Preiļu nodaļai apmaiņai pret veco, norakstāmo.

Neraugoties uz to, savu priekšlikumu es paturu spēkā, jo visdrīzākajā laikā mēs saņemsim vēl vienu automašīnu. Līvānu slimnīcas galvenajam ārstam jāmeklē iespēja nokomplektēt esošās ātrās medicīniskās palīdzības ārstu likmes vai iedalīt feldšera likmes. Ja līdz 1989. gada 1. augustam šie jautājumi netiks atrisināti, Preiļu centrālā rajona slimnīca nosūtīs strādāt uz Līvāniem vienu no mūsu rajonam iedalītajiem ātrās medicīniskās palīdzības ārstiem.

Tādējādi izveidot otrā dienā dežurējošu ātrās medicīniskās palīdzības brigādi ātrāk nekā

minētajā termiņā būtu jācenšas ne tikai man, bet arī Līvānu slimnīcas vadībai. Jautājuma drīzāku atrisināšana atkarīga arī no pilsētās izpildkomitejas — tai jābūt atbildīgai par nodrošināšanu ar dzīvokļiem.

Tagad par rajona laikrakstā (šī gada 29. oktobrī) publicēto materiālu «Diskusija». Diemžēl nav izprasta manas atbildes būtība (te es saskatu savu vānu) jautājumā par saslīkstību ar bronhiālo astmu. Tādēļ, izmantojot izdevību, nosaukšu dažus skaitļus.

1979. gadā Līvānos saslīkstības līmenis bija 20,2 gadījumi uz 10 tūkstošiem iedzīvotāju. 1987. gadā — 37,8; Preiļos — attiecīgi 24,6 un 38,7. Tādējādi saslīkstība ar bronhiālo astmu pa šo laiku Līvānos pieaugusi 1,9 reizes, Preiļos — 1,6 reizes.

Kādi tam cēloņi? Konkrēti atbildēt ir grūti. Saslīkstības līmenis taču atkarīgs gan no precizitātes diagnostikā, gan no pārmanģojamības, gan no sadzīves ķīmijas un alergēnu uzņemšanas kopā ar barību, gan, protams, arī no apkārtējās vides. Tāpēc vēlreiz atkārtoju, nedrīkst nemt tikai kādu vienu skaitli un izdarīt secinājumus. Jo vairāk tādēļ, ka mums absolūti nav zināms, kāda gaisa piesārņotības pakāpe ir dzīvojamajos apbūves rajonos.

Ekoloģiskā situācija Līvānos jāpētī pieaicinātiem speciālistiem. Jārod iespēja atļaut viņu darbu (no pilsētās izpildkomitejas, uzņēmumu vai arī talkas nopelnītajiem līdzekļiem utt.).

I. DESKO,

centrālās rajona slimnīcas galvenais ārsts

Uzmanību: interesanta pieredze

Kā atraisīja resoru mezglu

Resoru mezgls mēdz būt ciešāks par jūrnieku mezglu. Par to pārliecinājās divu ostas pilsētu — Liepājas un Klaipēdas — metalurģi un celtnieki. Liepājas rūpnīcā «Sarkanais metalurģis» bija lieki turpat ražotā dzelzs stieģojuma krājumi. Tajā pašā laikā viņu kaimiņi tā trūkuma dēļ nevarēja pilnīgi nodarbināt savas jaudas. Šo mezglu atraisīja netradicionāli — saimnieciskā kārtā. Tieši grūtības ar dzīvokļu celtniecību mudināja liepājniekus kooperēties ar kaimiņiem Lietuovā.

Gada sākumā, apejot dažādas instrukcijas, kas sasaista iniciatīvu, rūpnīcas pārstāvji griezās pie Klaipēdas projektēšanas un celtniecības apvienības darbiniekiem ar lietišķu priekšlikumu — mēs jums piegādāsim deficīto dzelzs stieģojumu (no virsplāna produkcijas), bet jūs mums — būvmateriālus. Ideja izrādījās apbūvēji izdevīga. Tā deva Lietuvas celtniekiem iespēju plaši izvērst dzelzsbetona konstrukciju ražošanu, bet liepājniekiem — ar pilnu jaudu iedarbināt celtniecības korveijeru.

Taču ar to mūsu lietišķie sakari neaprobežojās. — štata rūpnīcas direktors N. Golodovs. — Lai kompensētu metāla piegādi, Klaipēdas apvienības darbinieki ne tikai piedāvāja ma-

teriālus, bet arī apņēmās pašu spēkiem veikt mums projektēšanas un celtniecības darbus. Kā mēdz teikt šādos gadījumos, atteikties būtu grēks. Projektu dokumentācijas saskaņošana, kas agrāk ilga daudzus mēnešus, tagad aizņem ne vairāk kā nedēļu. Turklāt mums radusies iespēja daļu savas būvbrigādes strādnieku pārcelt uz rūpniecības objektiem, tādējādi atrisinot kadru trūkuma problēmu. Taču apgalvojot, ka mēs esam pilnīgi atdevuši dzīvokļu celtniecību savu kaimiņu ziņā, nebūtu pareizi. Mēs palīdzam viņiem ar tehniku, paši ierīkojam ārējās komunikācijas un veicam labiekārtošanu. Darbs virzās strauji uz priekšu. Salīdzināsim skaitļus: 1985. gadā, ceļot dzīvokļus saimnieciskā kārtā, mēs apguvām 329 tūkstošus rubļu, bet šogad apgušim 1 miljonu 850 tūkstošus.

Isā laikā Liepājas nomalē ar lietuviešu partneru palīdzību izaudzis vesels metalurģu mikrorajons — četrpadsmit nami ar vairāk nekā 7 tūkstošiem dzīvokļu. Bet nesens tika noslēgts jauns līgums — Klaipēdas celtnieki piekrita celt mājas saviem draugiem pilsētas jaunajā rajonā.

V. GRIBOVSKA,

LATINFORM korespondente

Vērojumi un ieguvumi Aizkalnē

Sogad mūsu muzeja kompleksā zinātniskā ekspedīcija noritēja Aizkalnes ciemā un bija jau trešā. Pirmie bija apsekti Aglonas un Rušonas ciemi.

Soreiz mūsu mērķis — vākt šus priekšmetus ar muzejisku ozīmi, lietišķās mākslas darinājumus, grāmatas, dokumentus, fotogrāfijas, pierakstīt ziņas par ciema vēsturi, Lielā Tēvijā kara dalībnieku atmiņas. Vārdu sakot, mūsu interese loks bija visai plašs, taču atvēlētais laiks pavisam neliels, tāpēc apzināt visus materiālus nespējām — darījām to izlases veidā.

Daudz vērtīgu muzeja eksponātu mēs uzgājām II Pastaros Kivlenieku mājās. Antons Kivlenieks ir interesējies par savas dzimtas pagātni, ieguvis par to informāciju no saviem senčiem. Viņu mājās ir dzīvojuši prasmiģi amatnieki, kuru darinājumi saglabāti līdz mūsdienām. Seit mēs ieguvām kulstīklu, maizes lizi, muldu, līnu paisīklu, pītos grozus labības uzglabāšanai, rets atradums bija dēliši celu jostu aušanai.

Lielu pārsteigumu mums sagādāja Marija Kivleniece, atļaujot atvērt savu pūra lādi, kurā līdz šim reti kāds ielūkojies. Mūs pārsteidza tas, cik labi bija saglabāties apmēram 100 gadu vecais un Latgalei ļoti raksturīgais apģērba gabals, proti, burnass — goda tērps, kuru audusi un šuvusi viņas krustmāte Tekla Casno. Burnass esot bijis uzvilktis tikai pāris reizes, ejot uz baznīcu. Turpat glabājās arī tikpat veci pašausti garie svārkī, kuri vilkti, ejot uz muižu. Vērtīgs bija arī vecais austais līnu galdauts ar aptamborētu malu no līnu diegiem un klātu sletām bārkstīm.

Atsaucīgas saimnieces satikām I Pastaros. Marija Zimele un Magdalīna Bogdanoviča mums parādīja visas bagātības, kuras glabājas klētī. Tē mēs ieguvām nedaudz bojātu pūra lādi ar rotājumu, dekoratīvu spoguļi, kuru domājams, darinājis Aizkalnes galdnieks Baiba, ratīnu, kurš jālabo, vienkoci, muldu, patafonu.

Galdnieka Baibas darinājumu

— 20. gadsimta sākumā veidoto skapi ar dekoratīviem elementiem — ieguvām pie Bronislavas Rožinskas.

Sparānu sādza apciemojām Pēteri Džeriņu, kurš dzīvo bijušajā vecsaimniecībā. No viņa ieguvām poļu muižnieku bufeti (tā ražota Polijā). Agrāk tā piederējusi Virgīnijas Džeriņas radniecēļ un vēlāk nodota viņiem mantojumā. Muzejam Pēteris Džeriņš uzdāvināja siernīcu un patvāri.

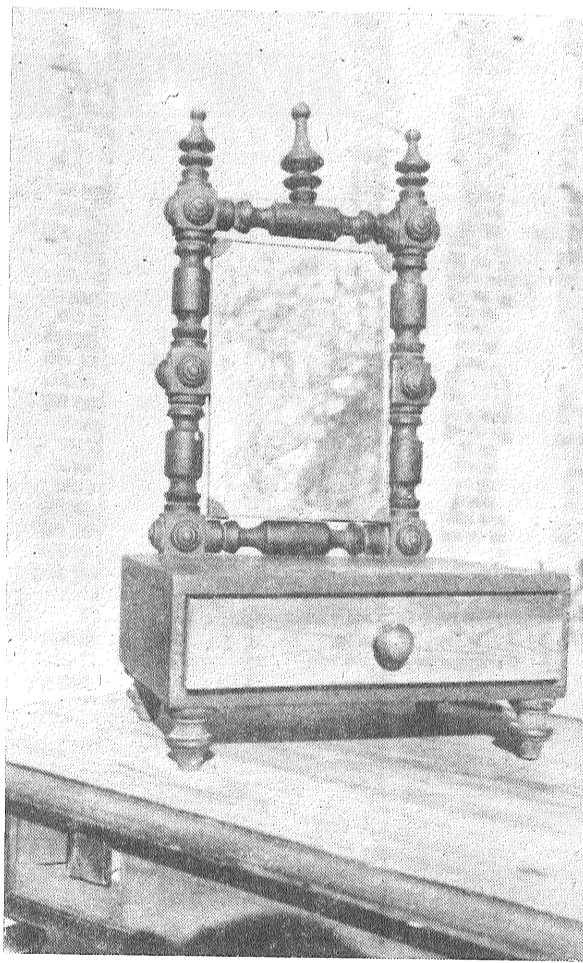
Bloku sādza mūs labprāt uzņēma Antoņina Pizele. Viņa zināja daudz dziesmu, bija runīga. Nākuši no bagātas ģimenes, tāpēc arī bagāts ir bijis viņas pūrs. Mums viņa atvēlēja lielu plecu lakatu — tēva dāvanu mātei uz kāzām. Tas segts uz pleciem, lietots arī, piesedzot mazu bērnu. Interesantas bija vecās pastkartes.

Viesmīlīga bija rokdarbniece Marta Cirsā. Viņa daudz zināja stāstīt par savu tēvu Jāzepu Cirsu — bijušo pilsoņu kara cīnītāju. No viņas mēs dabūjām latgaliskus cimdus un izšūtu dvieļi ar uzrakstu «Darbs salidina dzīvi». Tādus dvieļus izšūva gandrīz katrā Latgales sētā. Un to raksti pārgāja no vienas mājas otrā. Paldies Olgai Ročānei par kvalitatīvajām pašaustajām un labi saglabātajām celu jostām.

Seit pat — Bloku sādza — no Agates Kažemākas ieguvām audumus un tamborējumus.

Lai uzzinātu par to, kā Aizkalnes pusē dibinājušies pirmie kolhozi, apmeklējām to dibināšanas iniciatorus un pirmos priekšsēdētājus. Par kolhoziem «Jaunā dzīve», «Turība», «Komjaunietis», «Rainis» mums stāstīja Staņislavs Ročāns, Viktors Vucāns, Leons Trubiņš un citi. Uzzinājām par kolhozu specializāciju lopkopībā un zemkopībā. Ziņas par pirmajiem kolhoziem mums sniedza bijuši ilggadēji ciema padomes izpildkomitejas sekretāre Tekla Kampanē. To viņas vīrs Staņislavs ilgu laiku ir bijis kolhoza priekšsēdētājs. Te mēs saņēmām vairākus Staņislava Kampāna dokumentus par piešķirtajiem apbalvojumiem, daudzas fotogrāfijas.

Par Lielā Tēvijā kara noti-

kumiem mums stāstīja bijušie karavīri Antons Kivlenieks, Jāzeps Kažemāks, Staņislavs Ročāns un citi. Olga Sondore atcerējās kara laiku Gorohovecas nometnē. Lielākā daļa no 1944. gada iesaukuma karavīriem cīnījies Latvijā. Interesanti, cik dažādi viņi uzņēmuši vēsti par uzvaru: daži jau iepriekš bija sprieduši, ka karam jāizšķiras, citiem uzvara bijusi negaidīta, vieni sūtījuši izlūkus stāvokļa noskaidrošanai, otriem paziņots no štāba par Vācijas kapitulāciju.

Protams, nav iespējams minēt visus iedzīvotājus, kurus apciemojām. Aizkalnes ciema teritorijā dzīvo arī divi latviešu sarkanie strēlnieki — Viktors Vucāns un Jānis Gorskis. Viņu atmiņas mums jau bija pierakstītas agrāk, tāpēc šoreiz atlika tikai viņus apsveikt sarkano strēlnieku 71. dzimšanas dienā. Un tā — ekspedīcija noslēgusies. Lai gan pagaidām mūsu muzeja fondu telpas ir tikai 23

kvadrātmetrus lielas, tomēr atradām par iespējamu iegādāties daudz jaunu vērtīgu eksponātu, pierakstījām faktus par ciema vēsturi. Aizkalnes ciema padomes priekšsēdētāja Janīna Kažemāka ļoti labi pārzina savu pusi, tāpēc arī sniedza mums lielu palīdzību, noskaidrojot, kurus iedzīvotājus ir lietderīgi apmeklēt, jo visas ciema sētas apsekot nebija iespējams.

Muzeja telpu trūkuma dēļ un sakarā ar eksponātu uzglabāšanu nepieciešamā temperatūras un mitruma režīma neatbilstību normai, bijām spiesti atteikties no daudziem mums piedāvātajiem liela izmēra priekšmetiem — skapjiem, kumodēm un citiem, kuri neapšaubāmi bija ar muzejisku nozīmi un, protams, lieliski iederētos restaurējamās Preiļu pils interjerā. varētu pat veidot mēbeļu kolekciju. Diemžēl Preiļu pils restaurācijas darbi vēl netiek sākti. Sajā jomā mēs gaidām lielāku atsaucību no rajona vadības.

Staigājot pa ciema mājām, novērojām, ka Aizkalnē ir dažādi cilvēki. Gan tādi, kuri ļoti laipni aicina iekšā, labprāt stāsta par visu to, kas varētu mūs interesēt, piedāvā senākos priekšmetus, kas nu kuram saglabājas. Gan arī tādi, kuri labāk iesaka doties pie kaimiņiem.

Paldies visiem nosauktajiem un nenosauktajiem, kuri mums palīdzēja. Paldies kolhoza dispečeram par piešķirto transportu un atsaucīgajam šoferim A. Sparānam. Ja vēl starp aizkalniešiem ir kāds, kurš vēlas nodot ko muzejam, lūdzam griezties Preiļos, A. Paulāna ielā 4.

R. PASTARE,

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja jaunākā zinātniskā līdzstrādniece

● ATTELOS:
Aizkalnes galdnieka Baibas (?) darinātais spoguļis;
Polijā ražota bufete.
J. SILICKA foto

Rajona kinoteātros

Mākslas filma „Assa“

Joprojām nerimst strīdi par rokmūziku. Kas tad viņi ir — jaunās muzikālās kultūras nesēji?

Kinorežisors Sergejs Solovjovs piedāvā savu problēmas risinājumu — filmu «Assa». «Es ļoti gribu, lai šo filmu noskatītos jaunie», viņš saka. «Es ar savu filmu tiecos uz kontaktu ar viņiem».

Skatītājiem jābūt gataviem uz to, ka filma ir neparasta. Nekas tam līdzīgs līdz šim nav skatīts. Filmas žanrs? Tā ir romantiska drāma, kriminālstāsts, muzikāla šovizrāde, psiholoģiska drāma, melodrama un pat... absurda teātris! (Tā uzskata tās veidotāji.)

Filmā piedalās rokgrupas «Kino», «Akvārijs», «Bravo», «Komponistu savienība».

Sīzeta vadlīnijas? Tradicionālais mīlas trīsstūris. Tā «šķautnes» — padziņojis supermenis, valdzinoša jauna meitene un roka muzikants...

Galvenās lomas filmā atveido: Tatjana Drubiča, rokgrupas «Kino» solists Sergejs Bogajevs (saukts — «Āfrika») un pazīstamais kinorežisors Staņislavs Govoruhins.

Filmas scenāriju uzrakstījuši Sergejs Livņevs (tā ir viņa debija) un Sergejs Solovjovs. Komponists — Boriss Grebenščikovs — pazīstamās rokgrupas «Akvārijs» vadītājs.

Kinolente uzņemta kinostudijā «Mosfilm».

Jauno mākslas filmu demonstrē kinoteātros «Ezerzeme» un «Atpūta».

Bibliotēkā — jaunas grāmatas

Izdevniecība «Avots» laidusi klajā grāmatu «Iskolata republika. Sociālistiskā valstiskuma veidošanās Latvijā». Izdevumā ievietoti vairāki raksti par padomju rašanos un to darbību Latvijā 1917. gadā, par sociālistiskā valstiskuma veidošanos un tā tālāku attīstību.

A. Kauls. «Labrīt, mana rūgtenā diena!» Agrofīrmās «Adaži» priekšsēdētāja Sociālistiskā Darba Varoņa Alberta Kaula pārdomu grāmata.

J. Jēkabsons, A. Viksna. «Augusts Kirhenšteins — zinātnieks un valsts virs». Izdevums veltīts ievērojamā zinātnieka, mikrobiologa, pedagoga, valsts un sabiedriskā darbinieka Augusta Kirhenšteina (1872.—1963.) dzīvei.

Rokasgrāmatā «Augļkopja rokasgrāmata» raksturota augļaugu izplatība un ražība, aprakstīta augļaugu stādāmā materiāla audzēšana, augļaugu pavairošanas paņēmieni, sēkludžu potcelmu un klonu potcelmu izaudzēšana, potēšana, stādāmā materiāla izaudzēšana kokaudzētāvās.

Sērijā «Dārzkopja bibliotēka» iznākusi M. Purīna, L. Prokuratovas (Kļavinskas) grāmata «Lapu dārzeņi». Sajā sērijā iznākusi arī V. Kalnina grāmata «Rožu kaitēkļu un slimību apkarošana».

I. Dāvidsones grāmata «Rīgas dārzi un parki» stāsta par Rīgas dārzu un parku iekārtošanu, sākot ar 18. gadsimtu līdz mūsdienām, par dažādu laikmetu apstādījumu stiliskajām īpatnībām, par izcilāko latviešu dārza arhitektu radošo darbību.

Imanta Auziņa literatūrkritisko rakstu krājumā «Paliekošais un mainīgais» sakopoti nozīmīgākie apcerējumi par dzeju, kas radušies apmēram desmit gadu laikā.

Pazīstamā krievu padomju prozaikā S. Zaligina literatūr-

kritisko apceru kopojumā «Mūsu kopējās rūpes» iekļauti raksti par literatūras un dzīves attieksmēm, dabas aizsardzību, krievu klasiskās literatūras tradīcijām saistībā ar mūsdienām.

Grāmata «Latviešu tautas teikas» iepazīstina ar latviešu tautas bagāto un saturā daudzveidīgo vēsturisko teiku klāstu.

Sērijā «Literārā mantojuma mazā bibliotēka» iznākusi Jāņa Ezeriņa grāmata «Saules kodejls». Tajā apkopoti Jāņa Ezeriņa dzelji.

Iznācis Dagnijas Zigmontes jaunais stāstu krājums «Gausīgais nazis».

Izdevniecība «Liesma» laidusi klajā jaunu Mildas Losbergas dzejas krājumu «Ar mālu apglau-dīta».

Sērijā «Sprīdīša bibliotēka» iznākusi trešā grāmata, kurā apkopotas krievu literatūras klasiku bērnišas atmiņas.

Krājumā «Divdesmit trīs Nasretīni» (Nostāsti un anekdotes) apkopoti sistematizēti ļoti bagāti Āzijas un Eiropas tautu folkloras materiāli, kas saistīti ar vienu no populārākajiem pasaules folkloras varoņiem — Nasretīnu.

Saistoši viegli uztveramā formā, taču ne vienkāršoti vai didaktiski rakstnieks un publicists Jurijs Andrejevs grāmatā «Vai es jūs netraucēšu?» runā par daudziem jautājumiem, kas kļūst īpaši svarīgi jaunībā, piemēram, kā izvēlēties dzīves mērķi, kas nepieciešams pilnvērtīgai laimei, kā dienu ritumā nepazaudēt jaunības ideālu un mīlestības jūtu svaigumu.

I. BATARĀGA,

Preiļu centrālās rajona bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

Redaktors P. PIZELIS

TV VIĻŅA

24. novembris. 18.00 — Zīnas. 18.15 — Koncerts. 19.15 — TV un radio pasts. 19.55 — Reklāma. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Muzikāla programma. 22.30 — PSRS čempionāts basketbolā sievietēm. «Kibirkstis» — «Horizonts» (Minska) 23.05 — Zīnas.

25. novembris. 8.00 — «Labrīt!» 8.20 — Koncerts. 9.10 — Multiplikācijas filma. 9.30 — Dokumentālās filmas. 10.20 — Mākslas filma «Meitene no bankas». 18.00 — Zīnas. 18.15 — Dokumentālā filma. 18.45 — Koncerts. 19.15 — Svešu bēdu nav. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Valdības studija. 23.20 — Zīnas. 23.20 — PSRS čempionāts basketbolā sievietēm. «Kibirkstis» — «Horizonts» (Minska). 23.55 — Mākslas filma «Nizami». 1. sērija.

26. novembris. 9.00 — Zīnas. 9.15 — Koncertfilmas. 10.00 — Dokumentālās filmas. 10.30 — TV skolēniem. 11.00 — «Veselība». 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Lietuvas TV izrāde. 14.35 — Koncertfilma. 15.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: cilvēki un darbi. 16.00 — No kultūras vēstures. 16.30 — Mākslas filmas «Bez ģimenes» 1. sērija. 18.05 — Mākslinieki smaida. 18.10 — Dokumentālā filma «Sārtais ziedīns». 19.10 — Reklāma. 19.15 — Estrādes programma. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Pārkarotāšanās un veterāni. 22.40 — Mākslas filma «Sāvienis imēnessgaismā». 0.05 — Zīnas. 0.15 — Mākslas filmas «Nizami» 2. sērija.

27. novembris. 9.00 — Zīnas. 9.15 Svētdienas rīta. 11.15 — Dokumentālā filma. 11.35 — Jaunatnes viktorīna. 13.00 — Svētdienas muzika. 14.00 — Lietuvas vēsture. 14.40 — Koncertfilma. 15.05 — Nedēļas panorāma (poļu val.). 15.35 — Mākslas filmas «Bez ģimenes» 2. sērija. 17.30 — Mākslas izstāde. 17.35 — Koncerts bērniem. 18.05 — Zīnas. 18.20 — Koncerts. 19.00 — Mākslinieku darbnīcās. 19.40 — «Panorāma» kinoafīša. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Piespiedu albi». 22.45 — Zīnas. 22.55 — Mūzika un poēzija.

RĒZEKNES CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā šādas ceļazīmes 1989. gadam.

Ceļojumiem ar autobusu (30 cilvēku grupām):

februāri — Minska, Viļņa, Kapsuka;
martā — Kaļiņgrada, Kapsuka;
aprīlī — Viļņa, Novgoroda, Minska;
maijā — Smoļenska, Kapsuka;
jūnijā — Kapsuka;
jūlijā — Viļņa, Smoļenska, Kaļiņgrada, Kapsuka;
septembrī — Minska, Novgoroda, Kapsuka;
novembrī — Minska, Kaļiņgrada, Kapsuka;
decembrī — Novgoroda, Viļņa, Smoļenska, Kapsuka.

Ceļojumiem ar vilcienu:

februāri — Maskava, Ļeņingrada;
martā — Tula;
aprīlī — Ļeņingrada, Maskava;
maijā — Maskava;
jūnijā — Maskava;
augustā — Maskava;
septembrī — Orehovozujeva;
oktobrī — Tula, Orehovozujeva, Maskava;
novembrī — Orehovozujeva, Maskava;
decembrī — Maskava, Ļeņingrada.

Ceļojumiem ar lidmašīnu:

janvārī — Rustavi;
februārī — Frunze, Dušanbe;
martā — Perma — Sverdlovskā, Rustavi;
aprīlī — Fergāna, Ļeņinakana, Kišiņeva;
maijā — Jalta, Erevāna;
jūnijā — Baku, Ordžonikidze;
jūlijā — Ordžonikidze, Ļeņinakana, Perma — Sverdlovskā;
augustā — Vladivostoka;
septembrī — Erevāna, Volgograda, Dušanbe;
oktobrī — Ļeņinakana, Baku, Erevāna, Rustavi;
novembrī — Ordžonikidze, Almaata;
decembrī — Frunze.

Ceļojumiem ar lidmašīnu (individuālās):

jūnijā — Soči;
jūlijā — Dombaja;
septembrī — Samarkanda;
decembrī — Samarkanda.

Visi piedāvātie maršruti garantē ekskursiju pilnīgu apkalpošanu.

Uzziņas varat saņemt Rēzeknes ceļojumu un ekskursiju biroja Rēzeknē, Brīvības ielā 3, tālrunis 23529.

JĒKABPILS 8. AUTOKOMBINĀTA LIVĀNU GARĀŽĀ

vajadzīgi darbā

autoelektriķi,
elektriķi.

Izziņas pa tālruniem 44031 un 44142.

KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU VADITĀJU IEVĒRĪBAI

Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskā komiteja lūdz jūs apmeklēt

lauksaimniecības tehnikas un citu preču gadatirgu.

Gadatirgus notiks 25. novembrī Jelgavas rajona ražošanas tehniskās nodrošināšanas apvienības «Lauktechnika» teritorijā, Jelgavā, Aviācijas ielā 10.

Darba laiks — no plkst. 10.00 līdz 17.00.

PREIĻU RAJONA AGRORŪPniecības APVIENĪBAS MĀCĪBU KURSU KOMBINĀTA

rikotie 15laicīgie kursi 3. klases traktoristu mašīnistu apmācībai sāksies 1988. gada 1. decembrī plkst. 10.00. Adrese: Preiļos, Orlova ielā, 14.

PĀRDOD māju Līvānos. Adrese: Vidzemes ielā, 33.

RAJONA IEDZIVOTĀJU IEVĒRĪBAI

Tirdzniecības pakalpojumu birojs uz laiku pārtrauc vecās radioaparātūras un televizoru pieņemšanu.

Atkal dārzi saplauks zaļām lapām.

Atkal vējš pār zemi ziedus sēs. Ziedi lieksies pāri tavam kapam, Tavas acis tos vairs neredzēs.

(M. Kempe)

Izsakām visdziļāko līdzjutību piederīgajiem, BRONISLAVU ANCĀNU smiltajā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Mums, slimniekiem, grūti arstējamo slimību dēļ no ārsta puses vajadzīga liela iecietība un rūpes. Tieši ar tādu attieksmi ikdienas darbā mēs redzam ārstu Nikolaju Bogdanovu, par ko no visas sirds ilgi būsim viņam pateicīgi.

Ķirurģijas nodaļas 11. palātas slimnieces

Saņem, labā zemes māte, Vienu sirmu māmuli. Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu velēnām.

(T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Janīnu Slicu, MATI kapu kalnīnā pavadot.

Līvānu mežniecības kolektīvs

LEŅINA KAROGS

Laikraksts iznāk ceturtdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996,

atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecības poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14204 eks., (latv. val. 10082 eks., krievu val. 4122 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 1670.